İşçi Bülteni Özel Sayı: 488 Fiyat 25 Kr. Eylül 2009

Anadolu Yakası İşçi Bülteni

İMF-DB toplantısı 1-7 Ekim'de İstanbul'da gerçekleşecek!

Emperyalist haydutlara geçit vermeyelim!

İMF ve Dünya Bankası

1-7 Ekim tarihlerinde İstanbul'da toplanıyor...

Emperyalist haydutlara geçit vermeyelim!

On yıllardır bir çok ülkenin işçi ve emekçilerinin yoksulluğu ve sefaletinin en önemli kaynaklarından olan İMF ve Dünya Bankası (DB), yıllık toplantılarını gerçekleştirmek için 1-7 Ekim tarihlerinde İstanbul'da olacak. Günler öncesinden cilalı sözlerle kamuoyuna anlatılan toplantılara emperyalistlerin hizmetinde olan binlerce bankacı, ekonomist, sermaye temsilcisi vb. katılacak.

Yaklaşık yarım asırdır ülkeleri borç bataklığına sürükleyen, birçok ülkeye dayattığı ekonomik yaptırımlarla işçi ve emekçilerin üzerine karabasan gibi çöken bu iki kurum gerçekleştireceği bu toplantıda da yeni saldırı planları yapacak. Dünya genelinde yaşanılan krizin faturasını işçi ve emekçilere daha ağır ödetmekten, patronların karlarını nasıl artıracaklarına kadar birçok konuyu tartışacaklar.

Bu ülkede yaşayan milyonlarca işçi ve emekçi olarak İMF ve DB'nin ne anlama geldiğini çok iyi biliyoruz. Patronların ve onların emrindeki hükümetlerin aldıkları kredilerle zenginliklerine zenginlik katarken, yaratılan borç yükü altında yıllardır eziliyoruz. Meşhur "kemer sıkma" söyleminin arkasında her zaman İMF dayatmalarının olduğu hepimiz tarafından bilinen bir gerçek. Son dönemde İMF ile anlaşma yapmayarak bunun propagandasını yapan AKP hükümeti, kriz sürecinde hayata geçirdiği birçok saldırıyla İMF'yi aratmadı. Boyunlarımızdaki ilmeği biraz daha sıktı. Birçoğumuz işsiz kaldık. Ücretsiz izine çıkarıldık, sosyal haklarımız elimizden alındı.

Yıllardır İMF'den alınan borçların yükü bizlerin sırtından ödeniyor. Şimdi yine gündemde İMF ile anlaşma var. Bu kölece ilişkilerin devam etmesi anlamına geliyor. Yıllardır İMF politikalarıyla çektiğimiz acıların hesabını sormak, yeni anlaşmalar yapılmasının önüne geçmek, işçi ve emekçilerin daha fazla ezilmesi ve yoksullaşmasını sağlayacak planları bozmak sorumluluğu hepimizin omuzlarında duruyor.

Krizle birlikte biz işçi ve emekçilere yöneltilen saldırıları durdurabilmek, patronların yeni saldırı planlarını bozmak için mücadeleyi yükseltmeliyiz. İMF-DB'nin yeni saldırı planları yapmalarını engellemeliyiz. Yıllardır bizlere yoksulluk ve sefaleti reva görenlere karşı sokaklara çıkmalı gerçekleştirecek eylem ve etkinliklere katılmalıyız. İMF-DB efendilerine ve onların uşaklarına işçi sınıfının gücünü göstermeliyiz.

"Al ver ekonomiye can ver" diye diye canımıza okuyorlar!

Bugünlerde televizyonlarda sık sık krizden kurtulma konulu reklâmlarla karşılaşıyoruz. Fakat reklâmların içeriğinden de anlaşılacağı gibi krizden biz işçi ve emekçilerin değil patronların nasıl kurtulacağı konusu ele alınmış. **"Al ver ekonomiye can ver"** sloganıyla yapılan bu reklâmlarda biz işçi ve emekçilerin cebindeki son kuruşa da göz dikilmiş. Oyuncakçısından, simitçisine, çiçekçisinden, sakız satıcısına hepsi bu krizi daha az zararla nasıl atlatırız onu söylüyorlar. Fakat dikkati çeken asıl nokta ise bu reklâmlarda oynayanların çoğu eski Merkez Bankası çalışanları ya da ekonomi yazarları. Reklâmlardaki bu sermaye yandaşları bir takım cilalı sözlerle bizleri kandırmaya çalışıyorlar. Bu ülkede sefalet ücretiyle geçinmeye çalışan milyonlarca işçiyi ve emekçiyi, -sanki paraları var da harcamıyorlarmış gibi- alışveriş yapmaya çağırıyorlar. Verdikleri ücret insanca yaşamamıza dahi yetmiyorken, gösterilen bu reklâmlar bizlerle dalga geçmektir. Zaten krizin yükünü bizlere yüklediler, faturasını bizlere ödettiriyorlar. Yaptıkları zamlarla krizin faturasını bizlere kesiyorlar. Düşük ücretle çalıştırarak, düzenli olarak ücretlerimizi ödemeyerek, insanca bir yaşam sürmemizi engelliyorlar. İşin gerçeği şu; o verdikleri üç beş kuruşa göz dikiyorlar. Bizden çocuklarımıza oyuncak ya da simit almamızı istiyorlar. Evimize ekmeğimizi zor bela alırken, bir de bizi oyuncak al, simit al, gül al diyerek ekonomiye can vermemizi istiyorlar. Fabrikalarda canımızı çıkartıyorsunuz, daha ne istiyorsunuz? Ama bu onlara yetmiyor. Hayatın her alanında boyunlarımızdaki ilmeği sıkmak istiyorlar.

1–7 Ekim'de İMF-DB Türkiye'ye geliyor. Bu demek oluyor ki yeni saldırılar, sırtımıza yüklenecek yeni yükler bizi bekliyor. Evimize şimdi zor bela ekmek götürüyorsak, bu yeni saldırılarla eve ekmek dahi götüremeyeceğiz. Bu yaşanacak yeni saldırı dalgasına dur demek için mücadele etmekten başka bir yolumuz kalmıyor. İnsanca bir yaşam istiyorsak mücadeleyi yükseltmeliyiz!

Pendik'ten eski bir metal işçisi

Sağlıkta dönüşümle sağlıksız günlere...

Krizi fırsata çevirmeye çalışan sermaye düzeni, bir yandan üretim sektöründe yeni düzenlemelerle kârını korumaya çalışırken diğer yandan devlet eliyle mali kaynak sağlıyor. Vergilerle, zamlarla yaratılan kaynak yetmediği için kamusal alanda da tasfiyeye hız verilmektedir. Özelleştirmelerde son noktaya gelenler artık eğitim ve sağlık gibi devasa rant alanlarına gözlerini bilemektedir. Paralı eğitim ve sağlık zaten yaşamımızın gerçeğidir. Bunun bir adım ilerisi için SSGSS Yasası'yla başlayan süreç hızlandırılıyor.

Sağlıkta dönüşüm adıyla uygulamaya konan saldırıyla devlet hastanelerinin bazılarının arsalarının satışı başladı. Üsküdar'da bulunan Acıbadem Validebağ Öğretmenler Hastanesi, "Kamu Hastaneleri Birliği Yasa Tasarısı" kapsamında kapatıldı ve arazisi TOKİ'ye satıldı. Satış işleminin nedenlerinden biri hastanenin bulunduğu arazinin rant değerinin oldukça yüksek olmasıdır. Bilindiği gibi merkezi yerlerdeki okul arazilerinin satışı diye ilk duyurulan bu uygulama şimdi hastanelerle sürüyor.

Bu satışın diğer bir nedeni de mevcut hastanelerin sayılarını düşürerek işçi ve emekçilerin özel hastanelere daha fazla yönelmelerini sağlamaktır. Artık uzun kuyruklar olmayacak, özel hastanelere de devlet hastanesi gibi gidilebilecek diyerek getirilen uygulama ücret farklarının üstünü örtme çabasıydı. Devlet hastanelerine bu yasa ve yönetmeliklerle yaratılacak olan mali özerklikte esasında devletin mali kaynaklarını sınırlandırması ve hastaneye gelen "müşterilerden" bu ihtiyacın karşılanmasıdır. Yani bir yandan özel hastanelere mahkum kılınırken diğer taraftan devlet hastaneleri de özel hastanelere dönüşmektedir. İşçi ve emekçilerin sağlık sorunlarıysa maddi gücüne göre karşılanacak bir lüks konumuna gelmektedir.

SSGSS ile devlet hastanesi özel hastane ayrımı silikleştirilmiş, özel sektöre teşvik yoğunlaşmıştır. Şimdiyse devlet hastanelerinin sayısını sınırlayarak özel hastaneleri zorunlu tercihe çevirmeye çalışıyorlar. Sağlık hizmetlerinin ticari bir sektör haline gelmesi için başlayan dönüşüm hız kesmeden sürüyor.

Krizi fırsata çevirenler saldırı yasalarıyla, zamlarla ayakta duruyor. Eğer işçi ve emekçilerin karşı koyuşu olmazsa bu kriz dönemini de güle oynaya kapatacaklar. Bu da aslında bizim kemerlerimizin daha da fazla sıkıldığı, yaşamlarımızın sınırlandığı bir hayatın dayatılması olacaktır. Sağlıkta dönüşüme sessiz kalmak en insani ihtiyaçlarımızı yok saymak ve haklarımızın kaybının büyümesine zemin hazırlamaktır. Krizi yaratan patronlar düzenine karşı koymak bugün en büyük görevdir. Yoksa gelecekte hastane kapılarında senet imzalamadan doktor yüzü bile göremeyeceğiz!

Sel katliamlarına karşı kapitalizme set çekelim!

İstanbul'da yağan sağanak yağmur sonrası görmüş olduk ki şans eseri yaşıyoruz. Sadece bir günlük yağmur onlarca ölüme neden oldu. Avrupa'nın kültür başkenti reklamları sel sularıyla sürüklenirken ölenler yine biz işçi ve emekçiler olduk. Tır parkında uyuyan şoförler, nakliyat amaçlı araçlarda taşınan kadın işçiler, emekçi mahallelerinde oturanlar selin kurbanları oldu. 31 ölü 9 kayıp binlerce kullanılmaz eşya ve mahsül...

17 Ağustos'ta bir depremle uyanmıştık. Şimdiyse uykumuzu bölen sel suları oldu. O zaman Veli Göçer adlı müteahhit günah keçisi olmuştu. Şimdi kimi seçeceğiz? İSKİ yetkilisi mi? Belediye başkanını mı? Bu sefer durum farklı! Çünkü ölümler sonrası sessizlik sürüyor. Sel mağdurlarına "insani yardımlar" yollandı. Devlet erkanından siyasi parti yetkililerine kadar geniş inceleme turları yapıldı. Olayın kapanmayacağını, sorumluların bulunacağı söylenerek olay kapatıldı.

Bir kez daha işçi ve emekçilerin hayatları harcandı. Tersanelerde kum torbası yerine kullanılan, ölüleri kaçırılanlar yine bizleriz. Madenlerde hala en ilkel çalışma koşullarıyla sömürü çarklarından geçip kara elmasın mezar olduğu işçiler yine bizleriz. Tekstil fabrikasının masraftan kurtulmak için yük aracını işçi servisi yaptığı 7 işçinin boğularak öldüğü kamyonetteki yine biziz! Sessiz kaldığımız sadece yoksulluğumuz değil yaşamlarımız. Eski çağdaki köleliğin sadece adı kalkmıştır. Ücretli çalışarak yine birilerinin kölelerini yapmaktayız. Milyonlarcamızın sokaklarda aç beklemesi geri kalanın kolayca gözden çıkarılabilmesi anlamına gelmektedir.

Biz sustukça, biz kendimizi insan görmedikçe, onlar saltanatlarını yaşamaya devam edecek. Yağan yağmur onlara güzel bir İstanbul görüntüsü iken bize evi su basma riski, ölüm ve hastalık demektir. Biz ürettiklerimizle hayatı var edenler olarak kendi gücümüzün farkına varmadıkça bunun değişmesi de mümkün değil! En sonu en insani hakkımız olan "sağlıklı ve insanca yaşam hakkı" için bile mücadelenin parçası olmak zorundayız. Bizim sırtımızda, bizim kanımızla yaşayan asalak patronlardan ölülerimizin hesabını soralım! Kendi servetlerini büyütürken, rant oyunları arasında İstanbul'u bir çöplük ve mezarlığa çevirenlerin karşısında duralım. Yoksa başka bir doğa olayı yine ölümleri yaratarak hayatımızdan geçip gidecek. Bize de arkasından yitirdiğimiz işçi kardeşlerimize üzülmek ve acımak kalacak. Ama asıl acınacak olan buna neden olan sistemin hala ayakta olmasını seyredenler olmalıdır...

Bizi öldüren doğal afetler değil kapitalizmin daha fazla kar hırsıdır. Ve bunu ancak bu sistemin önüne set çekerek başarabiliriz.

Sel değil kapitalizm katletti!

7 kadın işçi yük aracında boğuldu!

İstanbul'da yaşanan sel felaketi, muktedirlerin tüm gizleme çabalarına rağmen düzenin iflasını gösterdi. Bir yük aracının kapalı bölmesinde boğulan 7 işçi kadının dramı ise yaşananın kapitalist düzenin ürünü bir katliam olduğunu gösterdi.

Pameks Tekstil'de çalışan kadın işçileri taşıyan arkası kapalı yük minübüsü Halkalı-İkitelli sapağında sel nedeniyle mahsur kaldı. Kadınların kapatıldığı aracın kapalı bölmesi suyla dolarken işçi kadınlar boğuldu. Yük bölümünde taşınan işçiler, aracın arka kapakların açılması ile birlikte sel sularına karışarak ortadan kayboldular. Kurtarılan üç kişinin ise şoför ile birlikte önde oturan iki işçi olduğu öğrenildi.

7 tekstil işçisi kadını katleden ne sel, ne de kurtarma çalışmalarının yetersizliğidir. Katleden işçileri yük aracında taşıyan Pameks Tekstil patronudur. Pameks Tekstil patronu kendi sınıfının temel özeliklerini gösteren asalak bir burjuvadır. O da Tuzla'da kum torbası yerine işçi kullanan ve filikada işçileri katleden Gisan Tersanesi patronuyla aynı dünyaya aittir. Bursa'da kilitli kaldıkları fabrikada yanan kadın işçileri camdan kaçmadıkları için suçlayan Özay Tekstil patronunun dünyasıdır bu dünya. Bu vahşi kapitalizmin dünyasıdır.

Burjuvalar tarafından bir mal kadar değer verilmeyen 7 kadın işçi göz göre göre ölüme gönderildiler. 7 işçi kardeşimizin hesabını soralım!

Hastanelerde alınan katkı paylarına zam yapıldı!

Sağlık harcamalarında tasarrufun yolunu arayan hükümet ilaç giderlerini azaltacak kararın yanı sıra SGK`lıların ve yeşil kartlıların hastaneye gittiklerinde ödedikleri katkı paylarını da artırdı.

Hangi alanda neler değişti?

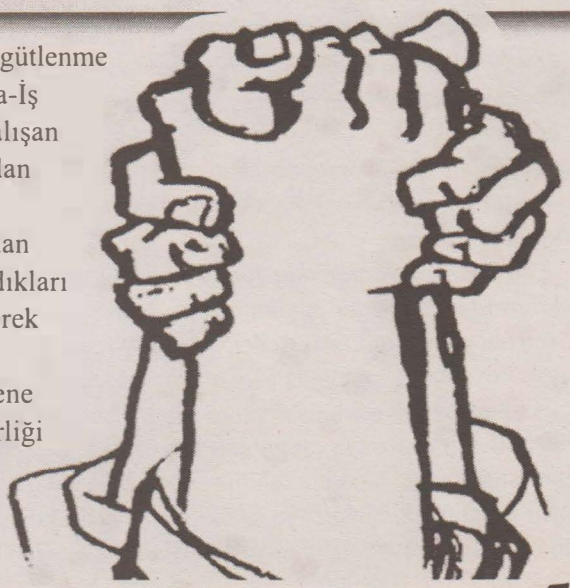
- 1. basamak sağlık kuruluşlarında 2 TL, ikinci ve üçüncü resmi sağlık kuruluşlarında 8 TL üçüncü basamak özellerde 15 TL katkı payı alınacak.
- Diş hekimi muayenesinde daha önce 1. basamak sağlık hizmetlerinde ücret ödenmezken, yeni yapılan değişiklikle birinci basamak için 2 TL katkı payı verilecek. Daha önce 3 TL ödenen ikinci basamak ile 4 TL ödenen üçüncü basamak katılım ücretleri 8 TL olarak uygulanacak. Özel sağlık kurumlarında ise katılım payı 10 TL`den 15 TL`ye çıkacak.
- Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu kapsamında yer alanlar ve bakmakla yükümlü oldukları kişilerden, protez ve ortezlerde yüzde 20, yeşil kartlılardan yüzde 10 katılım payı alınacak.
- Katılım payı alınacak vücut dışı protez ve ortezler arasında gözlük cam ve çerçeveleri, ağız protezleri, vücut dışı kullanılan diğer protezler ve ortezler girecek.
- Yardımcı üreme yöntemi uygulayanlardan ilk uygulamada yüzde 30, ikincide yüzde 25 katılım payı talep edilecek.
- Hak sahipleri muayene katılım payı olarak eczaneye ödedikleri tutar karşılığında, eczaneden fiş veya fatura talep etmeyecek.

Sabiha Gökçen Havalimanı'nda işçi kıyımı!

İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanı'nda yürüttüğü sendikal örgütlenme mücadelesi toplu işten atma saldırısıyla engellenmek istenen Hava-İş sendikası 10 Eylül günü eylemdeydi. İSG yer hizmetleri AŞ'de çalışan sendika üyesi 208 işçinin önceki gün işten atılması işçiler tarafından gerçekleştirilen yürüyüşle protesto edildi.

11 Eylül günü saat 16.30'da Apron kapısında toplanarak buradan ana binaya doğru yürüyen İSG işçileri işyerinde çoğunluğu sağladıkları günden itibaren patronun baskısıyla karşı karşıya oldukları belirterek mücadeleden vazgeçmeyeceklerini ifade ettiler.

Yürüyüş boyunca "Sendika hakkımız söke söke alırız!", "Direne direne kazanacağız!", "Yaşasın işçilerin kardeşliği!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!" sloganlarını atan işçiler işe geri alınana kadar süreci hukuki ve fiili açılardan sürdüreceklerini ifade ettiler.

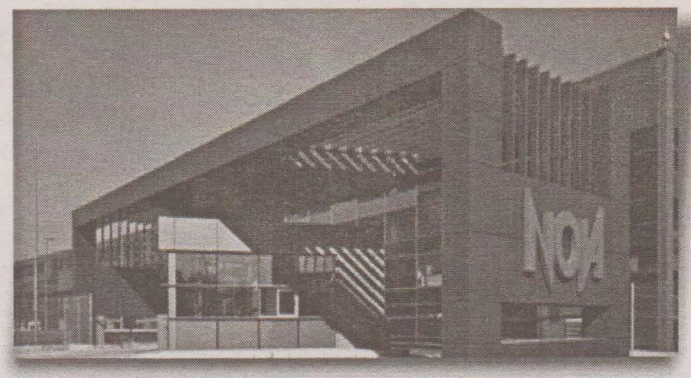
Nova'da hak gaspları ve işten atma saldırısı sürüyor!

Uzun bir dönemdir işçilerin birçok hakkını gaspeden, uzun çalışma saatlerinden, zorunlu mesailere kadar birçok dayatmada bulunan Nova patronunun saldırıları devam ediyor. Krizi bahane ederek işçilerin en temel insani ihtiyaçlarını bile kısıtlayan Nova patronu, işçilerden tepki gelmediği için saldırılarını daha da pervasızca sürdürüyor.

Nova'da üç dönemdir işçi ücretlerine zam yapılmıyor. En son zam döneminde ikramiyelerin maaşlara bölündüğü söylenmiş ve böylece zam yapılmamıştı. Zaten düşük olan maaşlar ikiye bölünerek ödeniyor, çoğu zaman ücretlerin ne zaman alınacağı bile bilinmiyor. Yüksekten yatırılan sigorta primlerinin artık asgari ücret üzerinden yatırılacağı söyleniyor. Bu saydıklarımız Nova'da yaşanılan belli başlı sorunlar. Bunların yanında daha bir çok irili-ufaklı hak gaspı yaşanmaya devam ediyor.

Nova'da yaşanılan diğer önemli sorun ise krizle birlikte daha sık gündeme getirilen işten atmalar. Kriz döneminin başında birçok işçi işten atılmıştı. Birçok işçi ise işten atılmayla tehdit edilmiş, arada da birer ikişer işten atma yaşanmıştı. En son 3 işçi, tazminatsız olarak işten atıldılar. Sık sık viziteye çıkmaktan tutunda, çalışma barışını zedelemek, işçileri patrona karşı kışkırtmak gibi gerekçeler ileri sürülerek bu saldırı hayata geçirilmiş oldu.

Nova patronunun bu saldırılarla hedeflediği açıktır. İlki Nova işçisinin yoksulluğu ve sefaletini derinleştirmek. Nova işçilerini üç kuruşa, birçok sosyal haktan yoksun çalışmaya mahkum ederek zenginliğine zenginlik katmaktır. Diğeri ise gerçekleştirilen birçok saldırı karşısında işçileri işten atmayla tehdit etmek, gözdağı

vermektir. İşçilerin tepki vermesinin, örgütlenmesinin önüne geçerek, saldırılarını pervasızca hayata geçirebilecek zemini düzlemektir.

Bundan önce Nova işçisi işten atılmaktan korktuğu için, yanında çalışan arkadaşına güvenmediği için her saldırıyı suskunlukla karşıladı. Ama bu suskunluk ne işten atılmayı engelledi ne de hakların elden alınmasını. En son işten atılan üç işçi, suskunluğumuzun işten atılmamıza engel olmadığını tüm açıklığıyla göstermiştir. Şimdi Nova işçileri sıranın kime geldiğini tedirginlikle beklemekte. Nova işçilerinin bu sessiz bekleyişi devam ettiği sürece patron saldırılarının ardı arkası kesilmeyecek. Daha birçok işçi yine asılsız gerekçelerle, tazminatsız olarak işten atılma riskiyle karşı karşıya kalacak. Ücretlere zam yapılmayacak, ücretler geç ödenecek vs.

Nova'da artık korkunun ecele faydası yok. Nova işçilerinin tek çıkar yolu var. Bir an önce yan yana gelmek ve saldırılara karşı örgütlenmek. Nova işçilerinin birliğinin yaratılabilmesi için ilk adımları atmak.

El ele verip sesimizi duyurmalıyız!

Pendik'te kurulu elektronik fabrikasında çalışan bir kadın işçiyle kriz ve işyerinde yaşanılan sorunlar üzerine konuştuk!

-Kaç yıldır çalışıyorsunuz

-On iki yaşından beri çalışıyorum. Hemen hemen bütün sektörlerde çalıştım.

-Çalıştığınız işyerinde kaç tane kadın işçi var, çalışma koşullarından bahseder misiniz?

-Yüzde yetmişini kadın işçiler oluşturuyor. Kadınlar simyal, boyama ve montajda çalışıyorlar. İşlerin yoğunluğundan kaynaklı ustabaşları sürekli baskı uyguluyor. Öğle saatleri yarım saat, çay molası beş dakika. Günde de iki kez sigara içme hakkına sahibiz. Yavaş çalışanlara sürekli baskı uygulanıyor, "ya acele çalışırsınız ya da sizi işten çıkartırız" diye tehdit ediyorlar. Bir buçuk aydan beri ücretlerimiz ödenmiyor. Ödenmeyen ücretlerimizin ne zaman ödeneceğini sorduğumuzda, ustabaşı bizlere "bundan sonra hesaplar bir buçuk ayda bir kesilecek" demiş oldu. Sözleşmeli olarak işe girdiğimden dolayı her üç ayda bir sözleşme yeniliyorlar. Girdi-çıktı yapılarak ihbar ve kıdem tazminatlarımızı gasp etmiş oluyorlar. Cumartesi günleri genellikle çalışmıyoruz ama, çalıştığımız zaman mesai olarak yazılıyor.

-Kriz sizi ve ailenizin yaşamını nasıl etkiledi? Bir kadın işçi olarak bu koşullar sizce nasıl iyileştirilebilir?

Faturaları, kirayı ödeyemiyoruz, sürekli ev sahibiyle sorun yaşıyoruz. Mutfakta yemek yapacak malzeme kalmadı daha ne olsun ki. Yapacak tek şey bu hükümeti ortadan kaldırmak. El ele verip sesimizi duyurmak. Çare yok mücadele etmekten başka.

Ulusal sorun ve işçi sınıfının tutumu üzerine...

Kürt sorunu, geçtiğimiz aylarda gündeme damgasını vuran ve halen tartışılan bir konudur. Konunun tüm toplumda yaygın olarak tartışılmasına yol açan gelişme, hükümetin "Kürt açılımı" diye başlattığı propaganda oldu. Ardından "Kürt" kelimesini kullanmaktan korkan hükümet, "Demokratik açılım" demeye başladı; son olarak ise "Milli Birlik Projesi" diye bir safsata uydurdular. Devletin AKP eliyle başlattığı bu süreç durup dururken gündeme gelmedi. "Açılım"la kast edilen şey, esas olarak ABD'nin uzun yıllar boyunca Kürt sorunu için önerdiği çözüm planıydı. Görünen o ki, artık devlet de, hükümet de, büyük patronlar da bu "çözümü" bir şekilde uygulamak eğilimindeler. Bu plana göre, özgürlük ve eşitlik özlemlerinden vazgeçmesi koşuluyla, Kürt halkına bazı kırıntılar sağlanacak.

Belirtmek gerekiyor ki, hiçbir onurlu halk, özgürlük ve eşitlik özlemlerini kırıntılara değişmez.

Türkiye'de önemli yer tutan bu sorunda işçi sınıfının görevi ve çıkarı, ilkin Kürt ulusunun Kendi Kaderini Tayin Hakkı başta olmak üzere en temel haklarını savunmaktır. Ki kendi kaderini tayin hakkı ayrılma, ayrı bir devlet kurma hakkını koşulsuz olarak tanımayı da içerir. İkinci olarak, biz sınıf bilinçli işçiler, bu hakkın sadece ezilen ulusun işçi sınıfının ve emekçilerinin çıkarına olan kullanımını destekler, bunun için mücadele ederiz. Buna uygun olarak biz, gerici sınıf ve görüşlerin etkisinde olmadıkça, yani ilerici bir öz taşıdığı müddetçe ezilen ulusun özgürlüğü için mücadele yürüten akımları destekleriz.

O yüzden örneğin Güney Kürdistan'da emperyalizm eliyle zengin sınıfların çıkarına bir devletin kurulmasının, --Kürt işçi ve emekçilerinin çıkarına uygun görmesek bile-- karşısında yer almayız. Bu durumda ideolojik ve politik olarak işçi ve emekçileri devrimci çözüm çizgisine kazanmaya çalışır, bunu gerçekleştirmeye çağırırız. Ya da örneğin bir yandan sermaye iktidarının ve emperyalist efendilerinin "açılım" oyununun maskesini düşürmeye çalışırken, diğer yandan da kırıntı düzeyinde bile olsa Kürt halkının her türlü meşru hakkının tanınmasını sağlamaya uğraşırız.

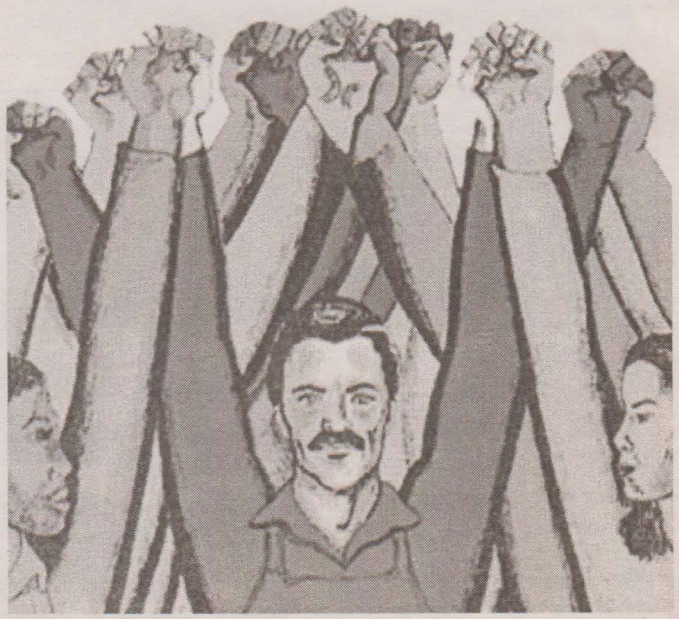
Bu sınırlı demokratik hakların ancak devrimci mücadele ile kazanılabileceğini biliyoruz. Nitekim zamanında özgürlük için devrimci bir savaş yürütmemiş olsaydı Kürt halkı da yok sayılmaya devam edecekti. Yine bu dönemin halkta yarattığı devrimci birikim olmasaydı Kürt siyasi hareketi ve önderliğinin '1999'dan sonraki geri tutumundan dolayı mücadelenin sürmesi imkânsızlaşırdı. Kürt halkının her şeye rağmen ayakta tuttuğu özgürlük özlemi ve mücadelesi, şimdi emperyalistlere ve Ankara'daki işbirlikçilerine "açılım"lar yaptırıyor. Bir kez daha görüldüğü üzere en sınırlı kazanımlar dahi, ancak devrimci temelde yürütülen uzun mücadeleler sayesinde mümkün olabiliyor.

Öte yandan bugüne kadar yürütülen mücadele ve gelişmeler, emperyalizmin ve uşaklarının Kürt sorununu çözmeye güçlerinin yetmeyeceğini göstermiştir. Ayrıca tarih bu konuda acı derslerle doludur.

Emperyalizm çağında, ulusal sorunun tek gerçek ve kalıcı çözümü var; tüm uluslardan işçi sınıfı ve emekçilerin çıkarlarını temel alan bir mücadele ile sermaye iktidarını yıkıp emperyalist boyunduruğu parçalamaktır. Bu ise Kürt, Türk ve diğer milliyetlerden işçi ve emekçilerin aynı parti çatısı altında devrim ve sosyalizm mücadelesi yürütmekten başka kurtuluş yolunun olmadığını anlatır. Ulusal sorun konusundaki emekçi sınıf tutumunun en temel ilkelerinden biri de budur. Çünkü ancak bu yolla Kürt, Türk ulusları ve diğer milliyetler gerçekten özgürleşebilir ve tam hak eşitliğine dayalı bir gönüllü birlikteliği sosyalist bir düzenle taçlandırabilirler.

Yaşasın halkların kardeşliği!

Yaşasın birleşik sosyalist cumhuriyetler birliği!

İMF ve DB Karşıtı Birlik'ten mücadele çağrısı!

1-7 Ekim tarihleri arasında İstanbul'da gerçekleşecek olan IMF-DB toplantısına karşı oluşturulan **"İMF ve DB Karşıtı Birlik"** mücadele programını açıkladı.

Yapılan açıklamada şunlar ifade edildi: "*IMF, Dünya Bankası demek, işsizlik, yoksulluk, açlık ve sömürü demektir. Uluslararası sermaye ve yerli işbirlikçileri, IMF ve DB aracılığıyla dayattığı politikalarla karlarına kar katarken, işçilere daha fazla çalışmak daha az kazanmak işsizlik ve yoksulluk düşüyor.*"

İMF ve DB emperyalist politikaların hayata geçirilmesinde nasıl bir rol oynadığının vurgulandığı açıklamada, IMF ve Dünya Bankası Karşıtı Birlik'in herkesi IMF ve Dünya Bankası toplantılarını yaptırmamaya çağırdığı söylendi.

Son olarak sendika ve meslek örgütleri de bu konuda daha aktif bir tutum almaya çağırılarak birliğin eylem programı duyuruldu. Eylem programına göre;

Önümüzdeki günlerin eylem takviminin ana durakları şöyle:

* 30 Eylül saat 10.00'da Hilton önünde basın açıklaması,
* 1 Ekim'de Taksim'de GSS'nin 1. yılı vesilesiyle yürüyüş,
* 1-7 Ekim tarihleri arasında Taksim ve çevresinde alternatif etkinlikler,
* 6 Ekim'de "İMF-DB defol!" demek için miting,
* 6-7 Ekim'de çeşitli toplantıların yapılacağı salona yürünüp halkların isyanı dile getirilecek.

Kartal İşçi Kültür Evi Derneği

Fahri Korutürk Caddesi Gürpınar Sokak
26/1 Karlıktepe/Kartal
tel: 0534 843 96 79
e-mail: anadoluyakasiiscibülteni@gmail.com

İşçi Bülteni Özel Sayı: 488 * Fiyatı: 25 Kr * Eylül 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan* EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92